

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุป

การวิเคราะห์ต้นทุน – กำไรของโครงการปลูกสร้างสวนป่าไม้สัก โดยกำหนดอายุรอบตัดฟัน 30 ปี ตามขั้นตอนต่าง ๆ ของการประเมินโครงการด้วยวิธีคิดลดค่ากระแสเงินสด คือ การคำนวณหาต้นทุนซึ่งประกอบด้วย ค่าลงทุน ค่าดำเนินงาน การคำนวณหารายได้หรือผลประโยชน์ โดยใช้ อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดเป็นอัตราหักลดสำหรับการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนและรายได้ 4 ระดับคือ อัตราร้อยละ 8, 10, 13 และ 17 และการใช้เครื่องชี้เพื่อประเมินคุณค่าทางการเงินของโครงการ 4 ประเภท คือ อัตราส่วนระหว่างรายได้หรือผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C ratio) มูลค่าปัจจุบันของรายได้สุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) และทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการเพื่อศึกษาว่า การดำเนินโครงการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักจะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เมื่อใช้อัตราหักลดร้อยละ 8, 10, 13 และ 17 การดำเนินโครงการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักกำหนดอายุรอบตัดฟัน 30 ปี จะมีกำไรทุกอัตราหักลด ทั้งนี้พิจารณาได้จาก อัตราส่วนระหว่างรายได้ต่อต้นทุน (B/C ratio) ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 มูลค่าปัจจุบันของรายได้สุทธิต่อไร่ (NPV) มีค่ามากกว่า 0 หรือมีค่าเป็นบวก อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ มีค่าร้อยละ 20.54 และจากการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ เมื่อกำหนดให้ต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 และรายได้คงที่ หรือรายได้ลดลงร้อยละ 10 และต้นทุนคงที่ หรือต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 และรายได้ลดลงร้อยละ 10 การดำเนินโครงการก็ยังคงมีกำไรทุกระดับอัตราหักลด ผลตอบแทนที่ได้จากการดำเนินโครงการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักจึงได้ผลคุ้มค่ากับการลงทุน ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6.1 การประเมินคุณค่าทางการเงินของโครงการปลูกไม้สักแปลงปี 2537 สวนป่าวังชัน
อำเภอวังชัน จังหวัดแพร่

ผลการวิเคราะห์	อัตราหักลดร้อยละ			
	8	10	13	17
1.มูลค่าปัจจุบันของต้นทุนทั้งหมด(บาท/ไร่) (ค่าลงทุน, ค่าดำเนินงาน)	10,026.66	8,902.29	7,717.24	6,680.64
2.มูลค่าปัจจุบันของรายได้ทั้งหมด (บาท/ไร่) (การตัดสางขยายระยะและการตัดเมื่อถึง อายุตัดฟัน	50,069.73	33,763.33	19,766.36	10,234.40
3.อัตราส่วนระหว่างรายได้ต่อต้นทุน (BCR)	4.99	3.79	2.56	1.53
4.มูลค่าปัจจุบันของรายได้สุทธิ (NPV)	40,043.08	24,861.05	12,049.12	3,553.76
5.อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) = 20.54				
6.การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ -เมื่อต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 และรายได้ คงที่				
BCR	4.54	3.45	2.33	1.39
NPV	39,040.41	23,970.82	11,277.40	2,885.69
-เมื่อต้นทุนคงที่และรายได้ลดลงร้อยละ 10				
BCR	4.49	3.41	2.31	1.38
NPV	35,036.102	21,484.71	10,072.49	2,530.32
-เมื่อต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 และรายได้ ลดลงร้อยละ 10				
BCR	4.09	3.10	2.10	1.25
NPV	34,033.44	20,594.49	9,300.76	1,862.25

ที่มา : จากการคำนวณ

จะเห็นได้ว่าการปลูกไม้สักเค็มรอบตัดฟัน 60 ปี สามารถลดลงมาเหลือ 30 ปี จะให้ความโตของต้นไม้ขนาดเล็กถึงโดยสามารถที่จะตัดวางขายระยะเวลาเมื่อต้นไม้อายุได้ 15 ปี ต้นไม้ที่ตัดออกเมื่ออายุ 15 ปี สามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น การทำเฟอร์นิเจอร์ และสิ่งประดิษฐ์ของใช้ต่าง ๆ ซึ่งมักจะเป็นเครื่องใช้ที่อยู่ในร่ม ทั้งนี้เพราะเนื้อไม้ที่ได้ส่วนใหญ่จะเป็นกระพี้ ส่วนแก่นหรือเนื้อไม้จริง ๆ จะมีขนาดเล็ก แต่ในปัจจุบันความต้องการใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้มีสูงมากทั้งการก่อสร้างที่พัก, การตกแต่งภายใน, งานศิลปะหัตถกรรมต่าง ๆ ดังนั้นการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักจึงมีความจำเป็นเพื่อนำไม้ที่ปลูกมาใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมา ทั้งนี้ผู้ที่ดำเนินการปลูกไม้สักทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องมีความรู้ในเชิงวิชาการตลอดจนหาประสบการณ์จากผู้รู้ในการปลูกไม้สักเพื่อให้รู้ข้อบกพร่องต่าง ๆ และนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บรรลุผลจากการดำเนินงานปลูกไม้สัก การปลูกไม้สักต้องใช้ต้นทุนสูงและระยะเวลานานจึงจะให้ผลผลิตเนื้อไม้ ตลอดจนถึงแวดล้อมต่าง ๆ ต้องเอื้ออำนวย เช่น แรงงานปลูกป่าต้องมีเพียงพอ, ปัญหาการลักลอบตัดไม้ต้องไม่มี, กฎหมายป่าไม้ต่าง ๆ ต้องเอื้ออำนวยและส่งเสริมให้ผู้ปลูกต้นไม้สามารถตัดและนำต้นไม้มาใช้ประโยชน์ได้สะดวกและรวดเร็ว

ดังนั้นผู้ที่คิดจะปลูกต้นไม้สักเพื่อการค้าจำเป็นต้องคิดให้รอบคอบกับเงินทุนที่จะนำมาใช้ เพราะระยะเวลาในผลตอบแทนค่อนข้างยาวนานกว่าการประกอบอาชีพอื่น ถ้าเป็นไปได้ควรเป็นการดำเนินการแบบเกษตรผสมผสานในช่วงปีแรก ๆ ของการปลูกไม้สักควรจะมีการปลูกพืชเกษตรระยะสั้น อันเป็นการใช้พื้นดินให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เมื่อต้นสักอายุได้ประมาณ 6 – 8 ปี มีการเลี้ยงวัวในแปลงสักเหล่านี้ เป็นต้น อันจะนำมาซึ่งรายได้ในด้านอื่น ๆ ขณะที่รอผลผลิตจากเนื้อไม้สัก

นอกจากนั้นการปลูกสวนป่าไม้สักยังเป็นการเพิ่มเนื้อที่ป่าเศรษฐกิจของประเทศด้วย นำมาซึ่งประโยชน์ทางอ้อมจากทรัพยากรป่าไม้ด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น ทั้งนี้การดำเนินโครงการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักโดยกำหนดอายุรอบตัดฟันเพียง 30 ปี จะส่งผลกระทบต่ออนาคตของผลผลิต คือไม้ซุงที่ผลิตได้ซึ่งจะมีขนาดเล็กกว่าไม้ซุงส่วนใหญ่ที่ผลิตได้จากป่าธรรมชาติ แต่ภายใต้สถานการณ์การขาดแคลนไม้ใช้สอยในปัจจุบัน และการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมผลิตที่ใช้ไม้เป็นวัตถุดิบ รวมถึงการส่งเสริมงานด้านศิลปหัตถกรรมไม้ประเภทต่าง ๆ จะส่งผลให้ความต้องการในการใช้วัตถุดิบเปลี่ยนแปลงไปด้วย คือ มีแนวโน้มที่จะมีการนำไม้ซุงและไม้ท่อนขนาดเล็กมาใช้ประโยชน์มากขึ้น โครงการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักจึงสามารถตอบสนองความต้องการทางด้านวัตถุดิบ โดยการสร้างแหล่งสำรองวัตถุดิบ ทดแทนการนำไม้จากป่าธรรมชาติที่มีความจำเป็นจะต้องสงวนไว้เพื่อประโยชน์ในด้านการปรับปรุงสภาวะแวดล้อม นอกจากนี้ยังสามารถลดปริมาณการนำเข้าไม้ซุงและไม้ท่อนจากต่างประเทศด้วย ดังนั้นหากมีการส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการปลูกสร้างสวนป่า จะทำให้อนโยบายและแผนงานการปลูกสร้างสวนป่าของ

ประเทศ บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมากกว่าที่จะให้องค์กรของรัฐบาลรับผิดชอบในการดำเนินการปลูกสร้างสวนป่าเพียงฝ่ายเดียวดังเช่นอดีตที่ผ่านมา

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 การจัดการป่าไม้ ต้องให้ความสำคัญและพิจารณาในเรื่องการจัดการป่าไม้นี้

(1) สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในปัจจุบันเกี่ยวกับผลผลิตของต้นไม้ คือ โรคและแมลง โดยเฉพาะหนอนเจาะต้นสักที่เจาะต้นสักเป็นบริเวณกว้างทั้งแปลงขนาดใหญ่ที่ปลูกลำบากซึ่งความเสียหายของต้นไม้ จึงจำเป็นที่ผู้ปลูกต้นสักต้องรู้ปัญหาและแก้ไขป้องกันโรคและแมลงดังกล่าวตั้งแต่เริ่มแรกของการปลูกต้นสัก

(2) ระยะการปลูกต้นสัก จำเป็นต้องมีระยะที่เหมาะสมเช่น ระยะ 4 x 4 เมตร และในขั้นตอนการตัดสายขยายระยะต้องทำอย่างมีหลักวิชาการ เช่นการเลือกตัดไม้ที่มีลักษณะเลวออกจากพื้นที่เพื่อให้เหลือต้นสักที่มีลักษณะเด่นให้โตต่อไป

(3) หัวหน้าทีมหรือผู้ควบคุมการปลูกต้นสักต้องมีความรู้ และควบคุมการปลูกดูแลอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน เพื่อให้ต้นไม้เจริญเติบโตหรือเมื่อเกิดปัญหาจะได้แก้ไขได้ทันที

(4) กฎหมายป่าไม้ ต้องเอื้ออำนวยให้ผู้ปลูกต้นสักหรือปลูกป่าเศรษฐกิจ มีความสะดวกในเรื่องของพื้นที่ปลูก และขั้นตอนการตัดไม้มาใช้ประโยชน์อย่างสะดวกและรวดเร็ว

(5) ในขั้นตอนการทำไม้หรือการตัดไม้ต้องมีการวางแผน เช่น ขั้นตอนการตัด, การชักลากไม้, การรวมกองไม้ จำเป็นต้องมีความรู้และหาประสบการณ์ที่เหมาะสมเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

(6) ประชาชนจำเป็นต้องมีความรู้และพัฒนาตนเอง การลักลอบตัดไม้ของผู้อื่นไม่ควรจะกระทำเพราะผิดกฎหมาย

(7) การปลูกสร้างสวนป่า จำเป็นที่นักส่งเสริมป่าไม้ต้องให้ความรู้วิชาการป่าไม้แก่เกษตรกร หรือเอกชนผู้สนใจจะลงทุนปลูกป่า เพื่อให้ได้ผลผลิตคุ้มค่ากับเงินลงทุนที่ใช้ไป

(8) การปลูกต้นสักควรทำในรูปแบบวนเกษตร คือ ปลูกต้นสักผสมผสานกับทำการเกษตร เช่น ปลูกพืชหมุนเวียนระยะต้นขณะที่รอต้นสักเจริญเติบโตหรือเลี้ยงวัวในแปลงสัก เป็นต้น

(9) การดำเนินงานตามโครงการปลูกสร้างสวนป่า รัฐควรพิจารณาให้เอกสิทธิ์แก่ผู้ดำเนินการทั้งในด้านองค์กรและการจัดการ โดยรัฐเพียงแต่ทำหน้าที่ในการให้การสนับสนุนและส่งเสริมทางด้านวิชาการ รวมทั้งการพิจารณาปรับปรุงเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินงานในการปลูกสร้างสวนป่า เช่น การพิจารณาแก้ไขกฎหมายให้เอกชนสามารถเป็นเจ้าของต้นสักที่ปลูกขึ้นเอง รวมทั้งการตัดฟันไม้มาใช้ประโยชน์และการเคลื่อนย้ายผลผลิตได้โดยถูกต้องตาม

กฎหมายก็จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้เอกชนหันมาสนใจลงทุนในธุรกิจการปลูกสร้างสวนป่าไม้สักเพิ่มมากขึ้น การให้เอกชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการปลูกป่าจะทำให้การปลูกป่าประสบความสำเร็จมากกว่าการที่หน่วยงานของรัฐดำเนินการเพียงฝ่ายเดียวดังที่ผ่านมาในอดีต

(10) การพิจารณาคัดเลือกพื้นที่สำหรับการปลูกสร้างสวนป่าไม้สัก ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพท้องที่ว่า มีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นสักหรือไม่เพียงใด หากสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมจะสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมได้หรือไม่ และเมื่อมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการปรับปรุงพื้นที่แล้ว จะได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ นอกจากนี้โครงการควรมีพื้นที่ขนาดตั้งแต่ 20,000 ไร่ขึ้นไป สำหรับการปลูกขยายปีละ 1,000 ไร่ จึงจะทำให้มีพื้นที่ปลูกครอบคลุมอายุรอบตัดฟัน

(11) ในการเพิ่มผลผลิตของโครงการ จะต้องดำเนินการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการจัดการโดยใช้วิธีการจัดการแบบประณีต (intensive management) คือการจัดให้ปัจจัยต่าง ๆ เกื้อกูลต่อการเจริญเติบโตของต้นสัก เช่น การคัดเลือกพันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตดี และให้เนื้อไม้ที่มีคุณภาพดี ทนทานต่อโรคและแมลง ตลอดจนการให้การดูแลบำรุงรักษาที่ดี ตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ปลูก การป้องกันไฟ การกำจัดวัชพืช การใส่ปุ๋ย และการปฏิบัติอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นสัก

(12) ในปัจจุบันและอนาคต เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงสภาพดินเสื่อมลงทำให้การเจริญเติบโตช้าในการปลูกต้นสัก การจัดการปลูกป่าจึงต้องใช้ความรู้ทางวิชาการในทุกขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้ต้นไม้เจริญเติบโตดีให้ผลผลิตเนื้อไม้สูง คุ้มค่ากับต้นทุนที่สูงอย่างแน่นอนในอนาคต

(13) แมลงเจาะทำลายต้นสักทำให้ผลผลิตเนื้อไม้ไม่ได้คุณภาพ ราคาตกต่ำซึ่งจะไม่คุ้มค่ากับการลงทุนปลูกป่า ผู้ทำธุรกิจกับการปลูกสร้างสวนป่าจึงจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดแมลงที่มาทำลายเนื้อไม้สัก

(14) การดำเนินงานปลูกสร้างสวนป่า ผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีความอดทนสูงในภาคสนามการปลูกป่าตลอดจนมีความรู้ทางด้านวิชาการป่าไม้ เพื่อการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเร่งด่วน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุนซึ่งต้องใช้เวลานานจึงจะให้ผลผลิตเนื้อไม้

(15) ในด้านการปลูกป่าชุมชน คือประชาชนเป็นเจ้าของผลผลิต รัฐบาลต้องส่งเสริมให้ความรู้ นโยบายของรัฐ ต้องให้ประชาชนยอมรับมีส่วนร่วมและสำนึกในความเป็นเจ้าของในการปลูกสร้างสวนป่าโดยเฉพาะ ในพื้นที่ของรัฐที่จะส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามาปลูกป่าเศรษฐกิจหรือป่าชุมชน

6.2.2 การจัดการเศรษฐกิจศาสตร์ ต้องให้ความสำคัญและพิจารณาในเรื่องการจัดการด้านเศรษฐกิจศาสตร์ ดังนี้

(1) ในเรื่องของงบประมาณปลูกจะต้องมีตลอดเวลา คือ เรื่องของสภาพคล่องทางการเงิน เพราะต้นสักอายุ 1 – 6 ปี จำเป็นต้องดูแลให้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งการปลูก การถางวัชพืชและการป้องกันไฟป่าจึงจำเป็นต้องมีงบประมาณจ้างแรงงานอย่างเพียงพอ เพราะถ้าละเลยขั้นตอนนี้หรือดูแลไม่ทั่วถึงจะทำให้ต้นไม้เจริญเติบโตไม่ดีเท่าที่ควร

(2) การปลูกต้นสักถ้าปลูกใกล้แหล่งรับซื้อหรือโรงงานผลิตภัณฑ์ไม้จะเป็นการดีทั้งผู้ซื้อและผู้ขายไม้ซุงสัก เพราะจะประหยัดเรื่องค่าขนส่ง

(3) ควรจะมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องไว้รองรับไม้ซุงสักที่ตัดออกมา เช่น โรงงานแปรรูปไม้, โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์, สหกรณ์หัตถกรรมพื้นบ้าน เพื่อเป็นการรองรับไม้สักและเพิ่มมูลค่าไม้สัก

(4) รูปแบบการปลูกสร้างสวนป่าต้นสัก ควรใช้แรงงานในพื้นที่ในกรณีปลูกป่าพื้นที่มาก ๆ หรือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในความเป็นเจ้าของในรูปแบบการแบ่งปันผลประโยชน์จากไม้ซุงสักเมื่อสามารถให้ผลผลิตแล้ว โดยเกษตรกรเป็นแรงงาน เจ้าของโครงการเป็นเงินทุน

(5) รัฐต้องให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานเอกชนอย่างจริงจัง ด้านการลงทุนในโครงการปลูกสร้างสวนป่า เช่น การพิจารณาอนุญาตให้เอกชนเช่าพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมซึ่งมีการกำหนดเขตที่แน่นอนโดยเฉพาะในพื้นที่ป่าที่จําแนกเป็นพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ และการเร่งรัดแก้ไขปัญหาเรื่องการแก้ม่างบุงรุกยึดครองพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะพื้นที่ป่าสงวนที่อยู่ในโครงการปลูกสร้างสวนป่าของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชน รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนในการปลูกสร้างสวนป่าให้เอกชนกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาและการขยายพื้นที่โครงการปลูกสร้างสวนป่าบรรลุเป้าหมายและนโยบายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(6) รัฐจะต้องดำเนินการด้านการสร้างตลาด ในการรองรับผลผลิตไม้ที่ได้จากการปลูกป่าให้กว้างขวางขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ การส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนาด้านเทคโนโลยีการผลิตในอุตสาหกรรมที่ใช้ไม้สักเป็นวัตถุดิบให้สอดคล้องกับชนิด ปริมาณ และคุณภาพของผลผลิตไม้ที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า รวมทั้งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบต่อภาวะแวดล้อมในระยะยาวจากการปลูกสร้างสวนป่าไม้สัก

(7) เนื่องจากโครงการมีระยะเวลายาวนาน ซึ่งจะมีผลต่อตัวแปรอื่น ๆ จึงทำให้เกิดความเสี่ยงมากขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ จึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในอดีตเช่น การปิดป่าสัมปทาน ทำให้ความต้องการของตลาดเปลี่ยนแปลงไป มีการใช้สินค้าชนิดอื่น ๆ แทนผลิตภัณฑ์ไม้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อราคาและกระแสรายได้ของโครงการ เป็นผลให้ผลตอบแทนของการดำเนินโครงการในอนาคตอาจจะไม่คุ้มกับการลงทุน

(8) ในการสนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนเป็นผู้ลงทุน ควรมีการพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาภายนอกโครงการ เช่น การบุกรุกพื้นที่ของราษฎร การลักลอบตัดและทำลายต้นไม้ในแปลง เพราะจะทำให้ต้นทุนในการดำเนินโครงการสูงกว่าต้นทุนที่ใช้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผลตอบแทนจากการดำเนินโครงการอาจไม่คุ้มกับการลงทุน

(9) ในการศึกษาขั้นต่อไป ควรมีการศึกษาด้านขนาดของโครงการว่า โครงการควรมีพื้นที่ขนาดเท่าไรจึงจะทำให้การดำเนินโครงการได้รับผลตอบแทนสูงสุด